

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56Ek/1105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118308348
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyvedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118308348.2

Uznesenie

X. súd C. C. v exekučnom konaní oprávneného R L. s. r. o., so sídlom M. nábrežie XA, XXX XX C., P. XX XXX XXX, právne zastúpený B. kancelária Q. s. r. o., M. nábrežie XA, XXX XX C., P. XX XXX XXX proti povinnému A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX K., o vymoženie X.XXX,XX eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu X. súdu C. C. sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX takto

rozhodol:

K. oprávneného proti uzneseniu X. súdu C. C. sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol a oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie rozhodol z dôvodu, že nemal preukázané, že na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom. X. preukázal aktívnu vecnú legitimáciu prevodom práva priznaného exekučným titulom T. o postúpení pohľadávok. S. momentu prevodu pohľadávky priznanej exekučným titulom súd zistil, že v zmysle čl. W.. bod X T. o postúpení pohľadávok účinnosť zmluvy nastáva dňom podpisu T. o postúpení pohľadávok obidvoma zmluvnými stranami, pričom súd zistil, že zmluva bola obidvoma zmluvnými stranami podpísaná dňa XX.XX.XXXX. Oprávnený sa stal vlastníkom pohľadávky priznanej exekučným titulom dňa 13.06.2017. Exekučný titul bol vydaný dňa 20.06.2017, v ktorom je ako žalobca uvedený právny predchodca oprávneného. Z toho je zrejmé, že k prevodu pohľadávky došlo pred vydaním exekučného titulu. Na základe toho mal vyšší súdny úradník za to, že súd nemôže akceptovať prevod pohľadávky priznanej exekučným titulom a teda nemal preukázané, že na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom. Keďže nemožno v takom prípade (úspešne) navrhnúť vykonať exekúciu v prospech oprávneného, návrh oprávneného je v rozpore s ust. § 36 ods. 1 Exekučného poriadku a z tohto dôvodu vyšší súdny úradník návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 36 ods. 1, § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a), § 53 ods. 4 prvá veta, § 195, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1 a § 200 prvá veta Exekučného poriadku a § 255 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vec nesprávne právne posúdil. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi pôvodným veriteľom (Poštová banka, a.s.) na strane postupcu a oprávneným na strane postupníka,

nadobudla platnosť a účinnosť dňa 13.06.2017 (ďalej len „Zmluva“). V zmysle článku II. ods. 1 Zmluvy účinnosť postúpenia nastala dňom účinnosti Zmluvy. V zmysle článku IV. ods. 2 Zmluvy sa postupca (Poštová banka, a.s.) zaviazal zabezpečiť vzhľadom na množstvo vedených súdnych konaní týkajúcich sa postúpených pohľadávok podanie návrhu na zmenu účastníka v súdnych konaniach, v ktorých postupca vystupuje ako žalobca, najneskôr do 31.07.2017. Účinná právna úprava neupravuje žiadnu lehotu, v ktorej má byť postúpenie pohľadávky oznámené tretím osobám, avšak ustanovuje, že právne účinky postúpenia voči tretím v zmysle ust. § 526 Civilného sporového poriadku nastávajú až okamihom oznámenia o postúpení pohľadávky. Exekučný titul, na základe ktorého je predmetné exekučné konanie vedené, bol vydaný dňa 20.06.2017, teda ešte skôr ako postupcovi uplynula zmluvne dohodnutá lehota na podanie návrhu na zmenu účastníka konania. Právoplatnosť nadobudol exekučný titul dňa 30.11.2017. Oprávnený podaním doručeným súdu 11.08.2018 podal návrh na zmenu subjektu, ktorým žiadal o vstup oprávneného do súdneho konania. Listom zo dňa 15.02.2018 konajúci súd oprávnenému oznámil, že vykonanie zmeny subjektu nie je možné, nakoľko exekučný titul bol už vydaný (nie právoplatný v čase doručenia návrhu na zmenu subjektu). Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/393/2016 a uviedol, že vzhľadom na túto skutočnosť, že účinná právna úprava neumožňuje uskutočniť zmenu v postavení žalobcu, pričom uvedené nemožno pričítať na ťarchu oprávneného. Ak by sme v praxi aplikovali právnu argumentáciu súdu, nebolo by možné vykonávať exekúciu pri žiadnych exekučných tituloch vydaných v skrátenom konaní, ak by následne došlo k postúpeniu pohľadávky. V tomto prípade bola zmluva o postúpení uzatvorená síce dňa 13.06.2017 a platobný rozkaz vydaný dňa 20.06.2017, avšak nie je reálne v možnostiach oprávneného zrealizovať vo všetkých podaniach návrh na zmenu subjektu v tak krátkom čase. Majú za to, že nebolo možné v prvostupňovom konaní dosiahnuť zmenu subjektu na strane oprávneného. Z uvedeného dôvodu po vydaní platobného rozkazu nie je možné podať návrh na zmenu účastníka konania, pričom v prípade jeho podania, súd nemôže tomuto návrhu vyhovieť. V tejto súvislosti uviedol, že pohľadávka nepochybne existuje bez ohľadu na to, či ju deklaruje nejaké rozhodnutie súdu, keďže záväzok nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale právo na plnenie (pohľadávka) vzniká spravidla z právnych úkonov. Rozhodnutie súdu až následne deklaruje existenciu príslušného právneho úkonu a deklaruje už existujúcu povinnosť plniť, a to aj s príslušenstvom (úroky sa prísudzujú nie odo dňa vydania súdneho rozhodnutia, ale odo dňa, keď je dlžník v omeškani) (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. apríla 2006, sp. zn. 1 Obdo V 13/2005).

5. Ďalej právny zástupca oprávneného v sťažnosti uviedol, že predmetné uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený predložil všetky legislatívou požadované listinné dôkazy na preukázanie svojej aktívnej exekučnej legitímácie. V žiadosti o udelenie poverenia bol dostatočným spôsobom preukázaný prechod práva z exekučného titulu z pôvodného navrhovateľa na oprávneného. Skonštatoval, že sa nemožno stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že ak malo dôjsť k postúpeniu vymáhanej pohľadávky v tejto exekučnej veci ešte pred vydaním exekučného titulu, mala byť hmotnoprávna zmena na strane veriteľa premietnutá do procesného účastníctva na strane navrhovateľa. Podľa názoru oprávneného táto právna konštrukcia nemá oporu v žiadnom zo zákonných ustanovení Exekučného poriadku. S poukazom na citované ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku má oprávnený za to, že dostatočne preukázal, že naňho prešlo právo z exekučného titulu, pričom toto ustanovenie zákona nestanovuje, kedy najskôr musí dôjsť k uplatneniu hmotného práva vyplývajúceho z postúpenia pohľadávky. Ak k prevodu alebo prechodu práv z exekučného titulu dôjde ešte predtým, ako sa exekučné konanie začne, postačí ak oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie preukáže, že k tejto právnej skutočnosti došlo, teda že je novým oprávneným. Exekučný súd v takomto prípade ipso facto vydaním poverenia na vykonanie exekúcie akceptuje nový právny stav bez toho, aby o tom rozhodoval a v tejto súvislosti oprávnený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo/234/2009. Rozhodnutie konajúceho súdu považuje oprávnený za arbitrárne, nakoľko jeho odôvodnenie nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení a nemožno k nemu dospieť doktrínovým, resp. autentickým výkladom orgánu, ktorý právnu. Ak by totiž výklad, ktorý poskytol konajúci súd, bol v súlade so zákonom, v postavení oprávneného by nemohol vystupovať nový veriteľ, na ktorého pohľadávka prešla ani pôvodný veriteľ, nakoľko nie je nositeľom aktívnej legitímácie, nesvedčí mu právo z predmetného zmluvného vzťahu.

6. Nakoniec právny zástupca oprávneného poukázal, že uvedeným rozhodnutím bolo porušené právo oprávneného na súdnu ochranu. Právo na súdnu ochranu ako súčasť práva na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, teda aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola

splnená dobrovoľne (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13.07.2000). Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku totiž nevyhnutným dôsledkom právoplatného uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zastavenie exekučného konania. Nesprávnym rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa teda oprávnenému ako účastníkovi exekučného konania v konečnom dôsledku odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, čo treba považovať za odmietnutie spravodlivosti. V kontexte vyššie uvedených skutočností oprávnený zastáva názor, že mu toto právo zaručované samotnou Ústavou SR bolo rozhodnutím konajúceho súdu odňaté. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie tejto sťažnosti oprávnený v petite sťažnosti žiadal súd, aby podľa ust. § 250 CSP zrušil uznesenie a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo podľa § 250 CSP zmenil uznesenie tak, že vyhovie návrhu na vykonanie exekúcie v plnom rozsahu a udelí exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

7. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

15. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

16. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

17. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

21. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci ešte uvádza, účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný (po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie), ktorých je potrebné chápať len procesne. Rozhodujúce je to, kto je v návrhu na vykonanie exekúcie označený za oprávneného a povinného bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia) a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia).

22. Aj keď v praxi nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu univerzálnou sukcesiou alebo singulárnou situáciou, výlučne prechádza len právo alebo povinnosť z exekučného titulu alebo sa prevádza či preberá povinnosť z exekučného titulu. To znamená, že k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti dochádza po vydaní exekučného titulu. Neakceptuje sa prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod sa mal prejaviť už v procesnom nástupníctve (zmena subjektu v základnom konaní) a v správnom vyriešení vecnej legitímácie v základnom (sporovom) konaní. Pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práva alebo povinnosti nemožno naprávať v exekučnom konaní prostredníctvom zmeny účastníkov exekučného konania.

23. Ak došlo k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti alebo k prevzatiu povinnosti pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, oprávnený musí túto skutočnosť preukázať už pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. V takom prípade exekučný súd nerozhoduje o pripustení zmeny účastníka konania ale na zmenu vecnej legitímácie prihliadne pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie. Ak je zmena riadne preukázaná, exekučný súd za splnenia ostatných zákonných predpokladov vydá poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Ak skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie podáva iná osoba, než ktorá je v exekučnom titule uvedená ako nositeľ práva alebo skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie smeruje proti inej osobe, než ktorá je v exekučnom titule uvedená ako nositeľ povinnosti, nie je riadne preukázaná, súd návrh na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 4 in fine zamietne.

24. S poukazom na vyššie uvedené má súd za to, že oprávnený nie je osobou oprávnenou z exekučného titulu a ani nepreukázal, že na neho prešlo právo z exekučného titulu. Aj keď oprávnený predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči povinnému, k prevodu práva došlo ešte pred vydaním exekučného titulu (zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená a podpísaná dňa 13.06.2017 a platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen bol vydaný dňa 20.06.2017). Zmluva o postúpení pohľadávok teda nepreukazuje prevod práva z exekučného titulu, keďže bola uzavretá a nadobudla účinnosť predtým, ako bol exekučný titul vydaný. V čase vydania platobného rozkazu už oprávnená osoba nebola nositeľom hmotnoprávneho nároku (veriteľom), pretože ešte pred jeho vydaním účinne postúpila pohľadávku oprávnenému. Takýto prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, sa však neprejavil v procesnom nástupníctve a správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom konaní, pričom v exekučnom konaní už prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, nemožno naprávať, ani naň prihliadať. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 3704/2007 zo dňa 17.09.2009.

25. V zmysle vyššie uvedených skutočností exekučný súd musí uviesť, že § 36 a § 37 Exekučného poriadku je potrebné vykladať v kontexte na to, že i exekučné konanie je súdnym konaním a vo väzbe na vzájomné vzťahy medzi základným a exekučným konaním. V tomto systematickom výklade § 36 ods. 1 Exekučného poriadku len reaguje a dopĺňa pre účely exekučného konania v súčasnosti platný § 217 ods. 1 CSP, ktorý normuje časové medze právoplatnosti súdnych rozhodnutí a § 228 ods. 1 CSP, ktorý normuje subjektívne medze právoplatnosti súdnych rozhodnutí. Súd základného konania, aby zaistil právnu istotu účastníkov právneho vzťahu na novej vyššej kvalitatívnej úrovni, musí o všetkých aspektoch nároku (aj o nositeľovi oprávnenia, resp. povinnosti) rozhodnúť k určitému rozhodnému okamihu. Iba tak je zabezpečená efektívna súdna ochrana ohrozených alebo porušených práv. Týmto okamihom je čas vydania rozhodnutia. K tomuto okamihu sú s právnou relevantnosťou určení i nositelia práv a povinností. Tento okamih je relevantný i pre exekučné konanie. Po tomto okamihu, resp. ak exekučný titul aj následne nadobudol právoplatnosť, nemožno úspešne uplatňovať skutočnosti nastalé pred jeho vydaním (t. j. i kto je subjekt práva a povinnosti), a to ani v exekučnom konaní. Z tohto pohľadu je potrebné vykladať príslušné ustanovenia Exekučného poriadku o právnom nástupníctve v exekučnom konaní, resp. uzatvárať zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok.

26. Exekučný súd musí ďalej konštatovať, že oprávneným v danej veci je žalobca uvedený v exekučnom titule a exekučný titul je vykonateľný. Oprávnený si neuvedomuje kvalitatívny rozdiel medzi judikovaným právom a právom pred jeho judikovaním (t. j. právom procesným (tvrdeným) v rámci konania, resp. predprocesným, t. j. hmotnoprávnym). Podľa rímskej zásady „res iudicata pro veritate accipitur“ judikované právo (t. j. priznané právoplatným rozhodnutím nie notárskou zápisnicou) je od procesného, resp. predprocesného nezávislé, pričom dokonca toto judikované právo nemusí hmotnoprávnemu vôbec korešpondovať (t. j. ide o vecne vadné rozhodnutie, napr. z dôvodu, že účastník neunesol dôkazné bremeno, ale napr. i tento prípad a mnohé iné) a napriek tomu je vykonateľné, a hlavne záväzné, pričom hmotnoprávne námietky (vrátane legitímácie) podané i stranou povinnou nie je možné v exekučnom konaní úspešne uplatniť. Zvrátenie tohto stavu je možné podať iba pomocou mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré predstavujú osobitnú formou základného konania.

27. Nakoniec nemožno hovoriť ani o odňatí možnosti konať pred súdom oprávnenému. Vyšší súdny úradník správne zamietol návrh na vykonanie exekúcie, ak mal za to, že oprávnený nie je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu a svoj rozhodnutie riadne odargumentoval, čo bolo i v danom prípade. Súd súhlasí s názorom oprávneného, že záväzok nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale mal by sa deklarovat' dokazovaním zistení existujúci hmotno-právny stav, pričom však nemožno vylúčiť s poukazom na vyšší bod odôvodnenia i na zlé (objektívne či subjektívne) deklarovanie práva. Na druhej strane právoplatným rozhodnutím právo nadobúda novú kvalitu, stáva sa judikovaným a samostatným právom a zo vzájomných vzťahov a väzieb medzi civilným právom a civilným procesom sa táto skutočnosť musí nutne odraziť i v právnych postupoch postupcu i postupníka pri postupovaní pohľadávok pod ťarchou negatívneho rozhodnutia, napr. v exekučnom konaní v prípade opomenutia obozretného postupu. Samozrejme súd nevyklučuje, že pri hromadnom postupovaní pohľadávok môže dôjsť k situáciám, kedy pohľadávka je uplatnená žalobou v súdnom konaní a súd vydal meritórne rozhodnutie bez toho, aby táto skutočnosť bola zohľadnená v zmene účastníka, najmä ak postupca alebo postupník nepredložil súdu príslušný návrh na zmenu účastníka. Toto je však zodpovednosť účastníkov konania, ktorú nemôžu účastníci preniesť na exekučný súd, lebo ináč nebol by vôbec potrebný inštitút zmeny účastníka konania. Navyše o takejto skutočnosti sa súd nemôže objektívne dozvedieť z úradnej činnosti. Zamietanie návrhov nemožno ihneď stotožňovať s porušením práva na súdnu ochranu a poukaz oprávneného na aplikáciu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000 je v danom prípade nenáležitý.

28. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 56Ek/1105/2018 zo dňa 12.09.2018 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.